

Par, ki potuje po daljnem vzhodu s svojim hišnim ljubljencem pudljem, sede za večerjo v kitajsko restavracijo v kateri nihče ne govori angleško. Onadva želita dobiti hrano tudi za svojega ljubljenca, zato uporabita znake - pokažeta na psa in nato na usta. Natakár je pokimal, se nasmehnil, vzel psa in ga odnesel v kuhinjo. Kasneje jima postrežejo hrano na velikem pokritem pladnju. Pod pokrovom najdeta dvojega ljubimca pečenega in postreženega z omako od paprike in vršički bambusa. Zgodba je krožila kot novica o švicarskem paru v Hong Kongu leta 1971 in je bila pogosto natisnjena. Ustna različica je krožila po vsem svetu od poznih 1930-tih, včasih je govorila o psu kot o čivavi in natakár je pojasnil "Vaš pes je bil hrana številka osem". "Pasja večerja" se včasih pripoveduje kot zgodba o gluhih potnikih, ki se v etnični restavraciji poskušajo sporazumeti z uporabo znakovnega jezika.